

tel: 063 8561795

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR

Mjesto Novi Pazar
Datum 25.02.2003
Br. _____

I Z J A V A

Ime i prezime Fadil Rizvanović Datum i mjesto rođenja 12.04.1949 Stakcić
Adresa Jablanica - Tutuh Br. l.k. i mjesto izdavanja 15282 Koriče
Vrijeme i mjesto događaja _____ Djelo _____
Prekršioци _____ Svjedoci _____

Srijeda je bila, nišni dan mene su došli policaj u "jugo" oni u civilu i pitaju: je li ti roves Fadil Rizvanović? Jesam odgovorio sam. U tom trenutku sam pomislilo da su došli ljudi sa kojim sam razgovarao za registraciju kola. Stao sam u kola i otišao sa njima u stanicu policije u Ribarićima. Sa njima su me odveli tamo. Kada sam stigao ispred stanice policije tu su stajala Hajro Rizvanović, Daut Rizvanović, Adil Rizvanović, Idriz Rizvanović. Neki su bili u kočniku, neki unutra. Tu sam vi tek samo uvidio da nisu upitaju ljudi verano za registraciju. Stao sam u red i čekao da me pozovu. Nisam ni reka čuao uveli su me unutra. Tu je bio načelnik policije stanice, Bosan Janković, jedan iz službe državne bezbednosti iz Novog Pazara i ovaj što je bio ljudi uslozo rvas se knez. Ovaj iz državne bezbednosti pro što je odgovorio: je li ti došlo putku, majku ti Božju? i to ja sam me reka

Prilog: Dokumentacija Izjavu dao: spasnik Izjavu uzeo: _____

Ja nisam puška, ja sam bolestan čovek, završava
sve svoje poslove, čitaj de ravnih dokumenata
Ljekarstvu dokumentaciju i pušio mi je a on
ce: nisam ja ljekar, košta ti majku, već
sad odma da ideš kući sa ovima. To su te
doveli da doneseš pušku. Tražili su automatsku
pušku. Narodnik je: mlari, mlari, košta ti majku!
Zoran komandir me je guralo da idem, da idem
i da doneseš pušku. Reko sam: puška je loša, samo
nemate kud a ja nemam pušku. Ovaj što je dan
u civilu je upalio oružje ja sam ga uhvatio za
ruku i reko mi: nemam ništa, ne vodi me tamo.
Ovaj iz državne bezbednosti je naredio: vrati ga ovamo.
To sam se vratio, te ušao tamo, on mi je rekao: sad čer
je rodit i ako je nemaš! Reko sam: Zorane, ja nemam,
ti znaš to da sam ja bolestan čovek i da se ne bavim
tim. Stoj kako si stojali Zoran, ovaj iz bezbednosti
i Knez. Ovaj iz bezbednosti se okrenuo
Knezu i naredi mi da me bije. Knez se okrenuo
k meni i naredio da pružim ruku. Udarilo me pendrekom
pet puta po rukama. Ovaj iz državne bezbednosti je naredio
Zoranu da me uvede u drugu kancelariju. Tamo
su bili Hajro i Avdulj Rivanović. procvrčali,
pogavrdeli, ja udova a oni mi veru: Fadlje mi
suo poginuli. Oni ubijeni onako a ja se seti
da je ^{članovi} Kvizica SDA kod mene. Gledam gde da
je uvek kod mene. Nemam de. Avdulj drži
džak u ruci i opanci u u džak. Ja ga
pitam šta ti je u džak? opanci neće mi - otvori.
Te ja unjrtica stavi u taj džak, u opanku.
ponovo me pozvao u svoju sobu. Kad sam ušao
ulario pitati su: jesi li se smislio, majku ti tvoju!

- Nemaam šta da se vidišim, niti imam otužje, odgovorio sam. Knez je dohvatilo pendrek, počeo ponovo da me udara po kukama. Bilo je i ne znam koliko puta, paše je naredio da krišem cime, čarape, da stavim noge u stolice sa tabanima ostenuhim prema njemu. počeo je besomučno da me udara. Udarao je mnogo dugo ni ne znam koliko. U jedno vešanje stigao u međuvremenu nemo je obavestio mog sestrica plunac Ismeta, junača i on je uleteo i zavikao: Šta ste ovo uradili? Knez pita Ismeta: ko ti je ovo Ismeta? - poteni dajo, odgovori on, Ismet mi je garantovao za mene i izveo me.

Sutradan su ponovo naredili da se javim^u OF časov. Kada sam izašio, ispred je stajala masa ljudi samo su gledali ali niko nije smeo da me pita ništa. Sestric mi kaže: da idemo dajo da je kupimo, ja ću ti dati pare. Reno sam mu ja da je kupim no mogu jer ću drugog čoveka staviti pod batine. Ja nisam prihvatio od koga sam je kupio, tako ću drugog staviti pod nož. Ja sam dobro batina da bar drugi ne ostane za mene. Otišli smo kući pred urak.

Tako je su čuli da sam bio puna kuća je bila došli da vide šta je sa mnom. Kad sam izašio u hodnik, tu sam ja, oni su me uveli u odoru, kad sam se razbujerio kobilje kukca, vrili. Ja sam mi rekao: Braćo ako mi nešto bude, tražite kod od Zorana, on mi je ovo sve namješio. Odatle su me poseli, kod lekara te mi je dao ljekove i injekcije. Sutradan sam kretno ~~u Tutin~~ da se ponovo javim a odatle su me odveli za Tutin. Kad smo stigli u BYP - Tutin, Zoran Janović je siljio nekak slova a mene pustio tako bolesnog da stojim u stvari misno dva puna sata.

Dok sam ja stajao, tri puta je ulazio podizajući
sart bez obrta što pokazao nije smio ništa
da prederme, pa čak ni da me pogleda.

Dva sata sam stajao i bio isključivo tamo u stenu
mirno. Posle toga me odveo na sprat kod Željka
Obradovića, Željko je bio korektan, pitao je ako imam
daj i ponudio mi da sednem, pustio me odmah. Međutim,
Zoran Janković mi je naredio da se ponovo javim u
četvrtak. Pet puta sam se javljao kod Zorana.

Nakon petog javljanja, sutradan su došli kod mene iz
susjednog sela Strunaca, Keljović Vujo i Slavko, tatar Zorana
Jankovića, komandira policije. Oni su mi rekli: čuli smo
da si biven i mićen, pa smo došli da vidimo ako možemo

Stogot da ti ^{mi dajemo je pomoć} pomognemo na neki način. Ako imaš pušku,
daj je namat, mi ti garantujemo da ti nećemo ni

pružat. Ja sam rekao: imam jedno dijete, sina jedinca
ako verujete, ja da vam se zakujem da je nema i ako
ne verujete

i odnesite. Ustali su i otišli kod Zorana u Tutin, pitali
su Vujo: šta će čiča? Vujo mi je rekao da je došao

da garantuje za Fadila, to jest mene, da nemam
pušku. Rekao mi je još ovo: išli smo sa Nojim teškom
da utvrdimo da li je ma, mi smo došli da garantujemo
da je nema, Zoran mi je odgovorio: vato ti da garantuješ

za njega, kad je njegov rođak Adem Rizvanović došao te
kao da ma pušku. Vujo je ponovo garantovao da je
cio narod došo da kaže da ma, ja trdim da je on
nema. Ako je on, mađe ja ću je rodit. Nemogu je

tražiti njemu nego je tražiti meni, posle toga
ja sam, naredio mi je Zoran da se ponovo javim
kod njega. E, kad je bilo šest put nije me

pozivao, no mi je rekao: ako se nađe ta puška
kod tebe, bolje obojica da se probijemo.

Od tada me on više nije pozivao. Nakon toga sam
otišo kod Vuja i Vujo mi priča isto što ~~mi je~~
Adem rekao ~~da je rekao~~ kod Zorana.

U početku nisam mogao da verujem da je moj rođak

Adem na mene to rekao. Adem je bio član SPS-a.
Nakon nekog vremena Adem me pita: znao li si te
prijava. ~~Adem sam znao~~ je rekao za me da me je
kažu prijavio nisam htio da mu verujem da znam.

Adem meni kaže: prijavi te Ormanović Meho
Ja i dalje ću biti. U međuvremenu se razbolio

Vujo i mi ja i šetka odemo kod njega. Vujo onako

bolestan, me mi ruka hrubi je i kroz plač reče:
Facile, Adem ti je sve napravio. Tad sam bio potpuno
siguran šta mi je napravio Adem.

Napomena: zaboravio sam da kažete da je Adem
zajedno sa Zoranom, Meho i Strance i pili i isto
već je Adem nasuprot moje ruke pucao iz pištolja
četiri metra ispod. Majka me budala, mi smo poručili
i sa bratom smo otišli na lice mesta i našli Adema
na livadu. pretvarao se kao da je nepovređen u
njega a u stvari to je bio dogovor između njega
i Zorana kako bi nas razglasili i uništili se
da ako imamo oružje da ću i ja pucaj odgovor
Odatle smo ga posetili u SPS da da njemu. ~~Adem~~
je policija izšla na lice mesta i utvrdila da
je pucao iz Ademovog pištolja. Zoran je
sve to sakrio. Da je drugi bio u pitanju ne
zna. ~~Adem~~ ti se desilo. Uglavnom unapred sam i uže
i ruke i sve. Bolesnik i još neke druge stvari.

Ruzbonobut pagur